

- یکی دیگر از مائلی که در مجرای مهدویت مورد اختلاف میان شیعیان و دعاتین است مائ غیب حضرت است
 که دعاتین این مائ را رد کرده و به آن اعتقادی ندارند. آن مائلی از دلائل اعتقاد شیعه به غیب را حرم
 به مال انفوزی بزرگان شیعه می دانند و این گونه بیان می کنند که آن سوی ادعای غیب امام و انتظار او
 جمع آوری اموال و اختصاص آن به خود است؛ گروه های تفرقه می برند که زور بداران را به ادعای تسبیح
 خراب می دهند و اموال آنرا را به عنوان این که نایب هستند می برند پس وقتی امامی از دنیا می رفت مردم او
 را منکر می شنیدند تا اموال نزرشان باقی مانده و پرداخت مال به آنرا به عنوان نفس امام خائب ادامه می یابد بهین
 شکل عملیات چپاول و غارت ادامه می یابد.

نقد و بررسی:

(۱) شیعه هیچ گاه مرد هیچ کدام از امان خود را انکار نکرده و مائلی به کفارت امام یازدهم و رسیدن امامت
 به فرزند ادب و ادعای حقاری بسنی بر کتمان کفارت و مرد امان مائلی پذیرش نیست و ادعای بی اساس
 و خارج از انصاف است. در واقع باید گفت که طرح این موضوع درین تحقیق علمی مغالطه بوده و مائلی پذیرش
 نیست.

۱۲) اموالی که در طبابت و اموال فقاری ادا دارند که نامشان از شیعیان می‌گیرند همان غنیمت زکات و واجب
شده است که به هر معنای واجب است با این تفاوت که اهل سنت اعتقاد دارند که غنیمت فقط به
غنیمت جنگی تعلق می‌گیرد اما شیعه معتقد است که علاوه بر غنیمت جنگی به هر غنیمت دیگری
نیز تعلق می‌گیرد.

۱۳) وجود احادیث معتبره از پیامبر صلی الله علیه و آله .

۱۴) به گفته خود فقاری ما که غنیمت با اصول اسلام و معارف دینی شیعه بیگانه نیست و یکی از
سنت‌های الهی بوده که در میان است‌های نرسیده نیز وجود داشته است.

منابع:

بخاری، محمد بن حسن، صحیح بخاری، ج ۲، ص ۵۲۴.

حرعاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۳۳۷.

فقاری، ناصر، اصول مذهب شیعه امامیه الاثن عشریه، ج ۲، ص ۸۳۱.